

فرهنگ رزنی

پنج‌شنبه ۲۰ مهر ۱۳۹۶
۲۱ محرم ۱۴۳۹
۴ صفحه/شماره ۳۶۸۶

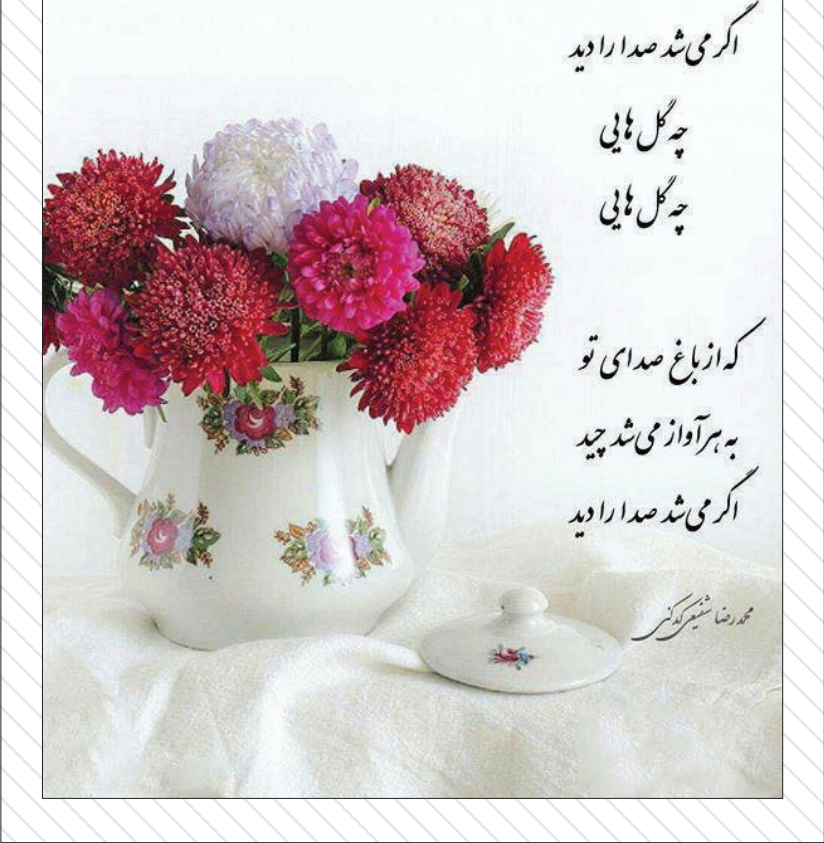
حکمت روز
امام صادق (ع)

سنگ‌های زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آن‌ها بدون دیگری درست نمی‌شود.
(کافی جلد ۲، ص ۱۸)

مناجات
خواجۀ عبدا... انصاری

اَلهی!	خبر می‌دهد
چه خوش‌روزی که خورشید جلال تو به ما نظر می‌کند	جان خود را طعمه‌ها باز سازیم که در فضای طلب تو پرواز می‌کند
چه خوش‌وقتی که مشتاق از مشاهده جمال تو ما را	و دل خود نثار دوستی کنیم که بر سر کوی تو آواز می‌دهد.

با شاعران

گزارش روز

خبریری

رئیس شورای شهر مشهد روی صندلی داغ کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان

آمیول درد دارد!

رئیس شورای شهر مشهد گفت: آمیول درد دارد و معلم کلاس دوم ابتدایی ام را به عنوان بد اخلاق‌ترین فرد در دوران کودکی‌ام هنوز به یاد دارم.
به گزارش خراسان رضوی؛ “محمدرضا حیدری” روز گذشته با شرکت در برنامه صندلی داغ کانون فکری کودکان و نوجوانان استان که به مناسبت هفته کودک برگزار شد، در پاسخ به سوالات “تابیا محمد زاده” ۹ ساله و “داریوش صفاریان” ۱۰ ساله درباره ترس از آمیول گفت: آمیول برای برخی ترس‌ور دارد، یادم می‌آید ز مانی که جبهه بودم بنا به دلایلی مرا در بیمارستان بستری کردند، شب عملیات یکی از رزمندگان را که بسیار هم شجاع بود و همان شب در عملیاتی، تعداد زیادی یعنی را به هلاکت رسانده بود، به بیمارستان آوردند اما شاید باورتان نشود ز مانی که آمدند به او آمیول بزنند، فریادم ز دمنومی گذاشت تریق انجام شود. او درباره رنگ شاد و مورد علاقه اش و بهترین دوستی که در کودکی اش به یاد دارد نیز اضافه کرد: رنگ مورد علاقه‌ام، سبزه است و پدرم نیز بهترین دوست روزهای خوب و بدم بود.

وی درباره این که بد اخلاق‌ترین فرد زندگی‌تان در کودکی، چه کسی بوده است؟ اضافه کرد: معلم کلاس دوم ابتدایی ام بد اخلاق‌ترین فردی است که به یاد می‌آورم. حیدری از میان بازی‌های کودکی‌اش نیز به بازی‌های محلی اشاره کرد و گفت: بیشتر در کوچه‌وخیابان بازی می‌کردیم و یکی از بازی‌هایمان هفت سنگ بود، بدین ترتیب که هفت عدد سنگ را روی هم می‌چیدیم و با توپ کوچکی به آن ضربه می‌زدیم و سنگ‌های افتاد سپس فرار می‌کردیم و اگر می‌توانستیم بدون این که توپ توسط بازیکنان رقیب به ما بخورد، سنگ‌ها را روی هم بچینیم برنده می‌شدیم.

حیدری در باره آخرین هدیه‌ای که داده و همچنین خرید از کودکان کار سر چهارراه‌ها پاسخ داد: آخرین هدیه‌ای که دادم روز گذشته به تعدادی از اعضای کانون فکری کودکان و نوجوانان به مناسبت هفته کودک بود، و این که از کودکان سر چهارراه خرید می‌کنم یا نه، باید بگویم به دوستان و همکاران توصیه کرده‌ام که دیدن کودکان زیر ۱۵ سال، سر چهارراه‌ها به کار مشغول نشوند زیرا آن‌ها باید سر کلاس درس حضور پیدا کنند و در س بخوانند و اگر با آن‌ها روبه‌رو شوم، سعی می‌کنم کمک‌شان کنم تا دیگر کار نکنند و به جای آن در س بخوانند.

رئیس شورای شهر در پاسخ به این سوال که با نوه‌های خود بازی می‌کنید یا نه؟ گفت: من نوه ندارم اما با بچه‌های اقوام که تعدادشان هم زیاد است زمانی که دور هم هستیم، بازی می‌کنم.

حیدری با بیان این که ایام کودکی ما با زبان‌های بسیار

صفحه آخر

روز نامه خراسان ر رضوی:

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سر دبیر: سید علی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهیدصادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۵۱۱-۳۷۶۳۴۰۰

نمابر دبیر خانه: ۵۱۳۷۶۳۴۹۵
پدیرش آگهی و اشتراک: ۵۱۳۷۰۱۰
پيامك: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

یادداشت
مجید نامی

عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران

ضرورت اتخاذ راهکارهای عملیاتی برای برون‌رفت صنعت نساجی از رکود

نساجی، صنعتی است که‌بن با سابقه حدود پنج هزار ساله در ایران و تأمین‌کننده یکی از اولیه‌ترین نیازهای حیاتی بشر. سابقه صنعتی این رشته در کشور نیز به بیش از یک صد سال می‌رسد و از اولین صنایعی است که پس از انقلاب صنعتی در اروپا، به کشور ما وارد شد. این صنعت با بهره‌گیری از قدمتی کهن و تجربه‌ای ارز‌شمند، نرخ بالای ارزش افزوده، پیوندهای پیشین و پسین با صنایع دیگر، کمک به اقتصاد ملی و تأمین اشتغال برای نیروی انسانی دارای امکانات بالقوه بسیاری برای پیشرفت و ارتقای کمی و کیفی است و می‌تواند نقش مهمی برای تحقق آرمان‌های کلان اقتصادی کشور ایفا کند. به بیان دیگر کشور ما تاریخ حضور و دانش لازم در این صنعت را داراست.

اکنون این صنعت، خصوصی‌ترین صنعت کشور محسوب می‌شود و عمده واحدهای فعال در این بخش با سرمایه شخصی اداره می‌شوند و در قیاس با دیگر صنایع کم‌ترین تسهیلات بانکی را دریافت می‌کنند. بنابراین این‌ها در این حوزه دارای مزیتی نسبی است به شرط آن که بستر رشد برای این صنعت فراهم باشد. اما هم اکنون این صنعت نیز همانند دیگر صنایع کشور، متاثر از فضای عمومی حاکم بر اقتصاد و صنعت است و در کلان قفسیه به مشکلاتی از قبیل رکود حاکم بر بازار و همچنین کمبود نقدینگی مورد نیاز مواجه می‌باشد. در این میان، فرسودگی ماشین‌آلات فعال در این بخش و افت ارزش رانده‌مان و افزایش ضایعات و در نتیجه افزایش قیمت تمام شده کالای تولیدی می‌شود و این امر از مهم‌ترین مشکلات انحصاری این صنعت به شمار می‌آید.

استان خراسان رضوی نیز به عنوان یکی از قطب‌های صنعت نساجی در کشور مطرح است. این استان به دلیل جذب زائر و گردشگری می‌تواند به بازار خوبی برای فروش پوشاک ایرانی تبدیل شود. همچنین مرز مشترک این خطه با افغانستان و بخشی از آسیای میانه به عنوان یکی از بزرگ‌ترین بازارهای صادراتی، بستری مساعد را در این بخش فراهم کرده است. بنابراین استان خراسان رضوی نیز مزیت بالقوه‌ای در عرصه تولید و بازاریابی پوشاک دارد، حال باید با برنامه‌ریزی دقیق شرایط مطلوب‌تری در این عرصه برای استان ایجاد کرد.

اما آن چه که قابل تامل در این صنعت است که بخشی از آن، به دلیل قاچاق و ورود محصولات این بخش از مسیرهای غیر رسمی رخ می‌دهد. آمارهای منتشر شده نشان می‌دهد که ۲/۷ میلیارد دلار تخمین می‌زنند در حالی که میزان واردات رسمی پوشاک بر اساس آمار گمرک ۶۱ میلیون دلار اعلام شده است. همچنین بنا بر اعلام سازمان صنایع و معادن کشور، اختلاف حدود یک میلیارد دلار پوشاک به ایران صادر کرده‌اند که اگر این آمارها را باهم مقایسه کنیم، نتایج قابل تأملی به دست می‌آید. اکثر این پوشاک از چین و ترکیه وارد ایران می‌شود و حتی در گمرک کشورهای مبدأ نیز ثبت نمی‌شود.

نبود کنترل و نظارت دقیق از سوی سازمان‌های مربوط، باعث شده تا علاوه بر واردات قاچاق، شاهدان باشیم که تحت قوانین موجود در این حوزه نیز اجرائی نمی‌شود.

اما مشکل دیگر این صنعت، بالا بودن قیمت تمام شده محصولات داخلی است که بر کودکان اثر گذار بوده و ظرفیت‌های رقابت‌پذیری را در بازار داخلی و خارجی از تولیدکنندگان ایرانی دریغ کرده است.

نکته قابل توجه دیگر آن است که ما هنوز نتوانسته‌ایم از تمامی ظرفیت‌های صنعت پوشاک استفاده کنیم، با این حال مسلمان سرمایه‌گذاری خارجی از طریق ارتباط با دنیا و سرمایه‌گذاری‌های مشترک با برندهای دنیا می‌تواند به رشد و توسعه این صنعت کمک کند. به طور مثال یکی از راه‌های رشد این صنعت انتقال دانش فنی این حوزه به کشور است.

هم اکنون نیز کشورهای بسیاری از جمله ویتنام، بنگلادش، پاکستان، چین و ترکیه در این عرصه فعال هستند، ترکیه از جمله کشورهایی است که به واسطه بعضی ساختارهای فرهنگی مشابه، به می‌تواند در این زمینه‌های رقابت‌پذیری را در بازار داخلی و خارجی از تولیدکنندگان با استفاده از همان دانش فنی که آن زمان وارد کشور شد، کالای با کیفیت و خوبی تولید می‌کنند.

در پایان باید اذعان کرد، این صنعت برای تداوم فعالیت خود را ارتقای ظرفیت‌هایش نیازمند حمایت‌های دولتی است، البته منظور از حمایت، تزریق سرمایه و پول نیست، بلکه دولت باید قوانین دست و پاگیر موجود در این حوزه را اصلاح کند و با هدف تسهیل امور و بهبود فضای کسب و کار، گام بردارد.

توجه به این صنعت و تدوین سیاست‌ها و راهکارهای علمی و عملی برای توسعه آن دارای اهمیت است چرا که تأمین‌کننده اهداف اقتصادی کشور بوده و به رونق درآمدهای غیر نفتی کشور کمک می‌کند. این می‌رود که دولت با نگاهی جامع، بستر توسعه را در این دست صنایع فراهم کند.

خط خطی
صالحی

و کوچک‌ترین سکه‌های نقره ساسانی دیده می‌شود. داستان اهدای این سکه را این‌طور بازگویی‌کنند: ۹ سال پیش، این سکه را با پولی معادل خرید یک خانه تهیه کردم. اتفاقاً در همان ایام دچار مشکلی شدم و برای رفع آن، اهدای این سکه را نذر کردم. جالب است موزه هم در پی خرید آن بود ولی من بعد از استجابت حاجتم، آن را به موزه رضوی اهدا کردم.

- جای خالی دانش تاریخی**

وی با اشاره به مسیر مطالعاتی پیوسته‌اش در موضوع فرهنگ و تمدن ایرانی و بعضاً دیگر کشورها، خاطر نشان می‌کند: با پیش رفتن سکه‌ها، بیش از هر شیء دیگری مبین شناخت تاریخ دقیق هر ملتی هستند. پالیز کار در گام نخست، با اندک سرمایه‌ای که داشت، ۱۰ سکه قدیمی می‌خرید و با گسترش کارش مغازه‌ای را برای خرید و فروش در نظر می‌گیرد.

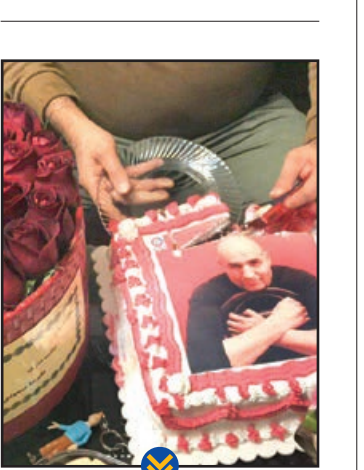
● نذر و وقف؛ دو سنت حسنه اسلامی
این مجموعه‌دار که در مدتی اندک، اشیاء به‌ویژه سکه‌های زیادی را جمع‌آوری می‌کند، می‌گوید: ۱۲ سال پیش سری به مجموعه موزه‌های استان قدس زدم و در بخش سکه، متوجه اشتباهاتی در اطلاعات روی اشیای تاریخی شدم. موضوع را با مسئول موزه در میان گذاشتم و وی با پرسیدن سوالاتی از من، مطمئن شد که دارای دانش تاریخی هستم. بنابراین از من خواست به صورت هفتگی برای شناسایی سکه‌ها به آن‌جا مراجعه کنم. کم‌کم متوجه شدم، برخی از سکه‌ها را در مجموعه ندارند و یا تاشوبیق مسئول موزه بک سری از آن‌هایی که در مجموعه خودم موجود داشتم را بخشیدم. از آن تاریخ تاکنون، به صورت موردی برای تعیین شناسنامه سکه‌ها با این موزه همکاری دارم.

سکه‌هایی که او در مجموعه‌اش دارد دویا داشته و وقف کرده است؛ هر بوط به دوره اشکانیان تا عصر حاضر می‌شود. جنس آن‌ها نیز اغلب نقره، برنز، نیکل و مس است. کمی از مجموعه‌های وقفی جالب‌اب، شماری از سکه‌هایی بوده که به سلسله‌های محلی پادشاهان هندوستان در قبل از اسلام مربوط می‌شده است. پسرش هم با این‌که سن و سال چندانی ندارد، به خوبی حافظ این سنت خانوادگی است و چندوقت پیش تعدادی از سکه‌های خودش را به همراه پدر به موزه می‌بخشد. در میان سکه‌های موقوفه‌وی، یکی از سبک‌ترین

مشهد #Mashhad

مصحف رضا تولی؛ بازیکر نیز با این عکس جالب و تپ متفاوت او به روز شد. او پای این پست نوشت: من والاغم. شهری در دل شهر ما و فرار از دود و آلودگی و شلوغی.

علی مسعودی هم که به پنهان تولدش توسط جمعی از دوستانش غافلگیر شده بود، این عکس را منتشر کرد.

خواندنی

برزو ارجمند، بازیگر سریال «سر دلبران»:

از روحانیان مشهد برای نقشم الگو گرفتم

برزو ارجمند بازیگر خراسانی، درباره تازه‌ترین سریال‌اش با عنوان «سر دلبران» که در آن نقش یک روحانی را ایفا می‌کند، گفت: این دهمین کار من با محمد حسین لطیفی است. کار با او خیلی لذت بخش است. به دلیل آن‌که بازیگر را به عنوان

روانی سر دلبران شبیه همان روحانیانی است که در مشهد با آن‌ها آشنا شدم. همیشه علاقه‌مند بودم نقش روحانی را بازی کنم که از جنس مردم باشد و روحانی سر دلبران، مردمی است.

او در پاسخ به این سوال که میان مدیوم سینما و تلویزیون کدام‌ار می‌پسندد، عنوان کرد: قرار بود اسمال این سریال در ماه رمضان پخش می‌کنم. دوست دارم نقش، عمق داشته باشد. اگر شرایط مالی زندگی‌ام اجازه می‌داد در سال یک کار سینمایی بازی می‌کردم و بقیه آن را به تئاتر مشغول بودم.

ارجمند درباره کم‌کاری‌اش در تلویزیون به ویژه بعد از سریال «تهایی لایلا» نیز گفت: سناریوهایی که پیشنهاد می‌شد دوست نداشتم. پار سال و دو سال قبل چند کار سینمایی پیشنهاد شد که بازی کردم. ضمن این‌که در سریال پیکسل هم بازی کرده‌ام. قرار است در فضای مجازی پخش شود. به نظر من سریال مهمی است و دوست داشتم در آن بازی کنم.

«تاریخ» را هدیه می‌دهم

همه چیز در بساطش پیدا می‌شود، خاصه اگر گردی از زمان هم گرفته باشد. فرشگاهی از اشیای تاریخی که می‌توان میراث چند هزار ساله یک تمدن را در قالب سکه، کاغذ، زیورآلات و... از صدر تا ذیل در آن به عینه دید. در واقع، روایتی تاریخی از سبک زندگی مردم و حکومت‌های پیشین در یک نگاه.

سرگرمی جالبی که محمدحسین پالیز کار، مجموعه‌دار جوان مشهدی را شیفته خود ساخته و با قبول همه در دسر هایش بدان مشغول است. او در این سال‌ها وقت زیادی را صرف جمع‌آوری اشیای قدیمی و تاریخی به‌ویژه سکه‌هایی منحصر به فرد کرده که البته بخشی از آن‌ها را وقف موزه آستان قدس کرده است. در میان اسباب موجود از ادوار قدیمی دانشگاه، به دنبال ریشه‌های این شیفتگی به تاریخ و گنجینه‌های آن می‌گردیم.

- آغاز آینده‌ای از گذشته**

۲۸ سال سن، شهرت «پالیز کار» به واسطه وقف قریب به ۳۰۰ سکه تاریخی به موزه آستان قدس رضوی است. سکه‌هایی که او به اذعان خودش سال‌ها صرف جمع‌آوری آن‌ها کرده است. به محض پرسیدن ماجرای علاقه‌اش به مجموعه‌داری، به طبقه دوم مغازه می‌دود تا کتابی که خط سر نوشتش را رقم زده است، از کتابخانه شخصی‌اش بیآورد و معرفی کند. بعد که با کتاب می‌آید او آرام می‌گیرد، بر ایمان تعریف می‌کند که: خانواده ما اصالتاً مشهدی هستند و روزگاری خانه‌مان حوالی میدان شهدا بود. از همان سال‌های نخست ورود به مدرسه، به کتب تاریخی بیش از دیگر کتاب‌ها علاقه داشتم و در یکی از مراجعاتم به کتابخانه مدرسه، کتاب «نگاهی به موزه مرکزی آستان قدس رضوی» چشم‌م را گرفت. اتفاقاً چند هفته بعد از

طرف دبستان شمس الشموس، ما را برای بازدید به آن موزه بردند و خاطره‌ان‌روز روز جذاب، من را بیشتر برای دنبال کردن تمایل درونی‌ام رغب کرد. همان کتاب را جلوی مان باز می‌کند و چند قسمتش که برای او جذاب بوده را نشان مان می‌دهد.

وی با همان سن و سال کم عضو کتابخانه می‌شود و حتی هر از گاهی برای مطالعه برخی مطالب و جریانات تاریخی که به نظرش جالب می‌رسید، به جای رفتن به مدرسه، به سراغ کتاب‌های کتابخانه می‌رود. خوب نباشد هست اولین کتابی که در مجموعه قفسه باز این کتابخانه خوانده، کتاب قطوری بوده با عنوان «باورهای محلی ایرانیان درباره شاهنامه». فارغ از مطالعه پیوسته تا دوره نوجوانی، جسته و گریخته گردآوری اشیای مختلف از صدف و کارت‌های بازی گرفته تا عکس و مجلات فیلمی یکی از سرگرمی‌های مداوم او بوده است،